

засідання Репетиції від 22 травня 1935 року.

Присутні: т.т. Курбас, Кудрицький, Тягно, Усенко, Косинович, Савченко, Пігулович З., Василько, Карпенко, Крига, Ліманський, Івашути.

Порядок дня: Обговорення "Завері".

Тягно: Після того засідання я цілковито відійшов від тої своєї роботи і від тих думок і став на інший ґрунт - залежності від того, п'єса зовсім інакше побудована. Конфлікт уявляв в порядку психологічному. Момент класової боротьби може бути допоміжним себ-то план агітки одходить в сторону. В залежності від цього вже і вся трактовка персонажів велася на нівець. Де-які фігури залишилися в тій самій ситуації. В залежності від того саме предопреділення плану зводиться до певної подачі однопланової, а не певної еклектичної, в одному плані весь спектакль, який у характері уживання наближається до Шекспіровського монтажу. Першим завданням я поставив собі архітектонічне побудовання спектакля. Весь спектакль у 5-х діях. На 5 дій не вистарчає матеріалу. З другого боку я боявся розтягнути і неарістості має для охоплення такого великого спектакля, пам'ятаючи що глядач не витримає при такій складності спектаклю 5 актів в зміслі свіжості сприймання. зроблені предпосилки подачі певних сцен. Вони торкаються перших 3-х сцен. Вони вплинули із ходу думання, вони. На них не буду спинятися.

1-а дія починається, як у Меріме в такій місій подачі, там де режисер зводиться на інтерпретатора сцен, поскільки в загальному підході побудованій спектакль, з другого боку залишає право роботи перемонтажі з тим, щоб ми не хочемо будувати свіжої п'єси а беремо матеріал безпристрасно і комбінуємо його в залежності від ідеї, яку ми собі ставимо. Сцена вояків остається: сцена монастиря остається з тим що думає перебити д'Антона монахів з братом Жаном певною інтермедією Сераньовичні часи існувала така гра фламандських солдатів т.зв. вибори пани. Вибирали чоловіка з самою безобразною мордою, щось подібне до королеви Рок, така процедура. Хочу вжити такого порядку елемент інтермедійності щоби перебити статику сцени, уживаючи таку маску. Далше сцена так як у Меріме, сцена в замку - заняття Конрада. Поскільки слідує сцена, сцена грабежа і ці дві сцени не дають відповідної експозиції селянства потрібно дати наближення до самої суті торкаючись виявлення образного театрального, а не тільки реплік - тут я думаю заняття Конрада звести до гри феодалів. Хлопчик Д'Антона грається з дітьми - щоби дати предпосилку до того, що батько його робить. Це предпосилка як один із розриваючих моментів конфлікту, тут береться сила феодалів і підноситься у проходячому інтермедійному порядку, в певному переломленні через дитячу гру. Слідує сцена грабежа з тим що її треба зконденсувати. Слідує клятва Рено і труп жінки. Жінка Герара і Ізабелла, її "благодійство". Хочу тему жінки Герара замінити жінкою яку вбив Сінешаль. Тут подається і клятва Рено, не у спокійному дусі, а в драматичному, поскільки тут дається момент, який його кличе на слідує його акцію. Клятва перебивається сценою загального грабежа, де момент дрібниць буде усунений. Це буде побудовано схематично. Буде подано якраз на розмові селян з Броуном де з'ясовуються всі фігури до глядача і закінчення сцени там де вони зходжуються на те, що каже Жан. Жан залишається музиком монахом, як у Меріме. Далше інтермедія нсичка, яка по суті означає собою подачу молитви монахів за Д'Антона, рятівника всіх і на фоні інтермедії вводиться момент присяги новика. Далше іде змова. Остання сцена вбивство Сінешаля. Тут укладається вся експозиція всего спектакля. В архітектонічній будові почувається певна монументальність, яка веде в план побудови спектакля.

2-а дія, перемішана з проходячим елементом Бове. Тодішні робітники, майстри і підмайстри представники робітничої класи подані у Меріме схематично і не якраз. По нашій установах в такому спектаклі де безпосередньо торкається і чіпляє собою сам розвиток дії з одного боку і самий фактор ділення революції, як робітничий клас - треба селянам більше уділити ваги, з огляду на це розвертання спектаклю побудовано інакше. В першій дії іде мова про одного чоловіка, який втік від Бове. І хотів зв'язати Бове як певне місто, як важну частину дії з цєю фігурою. Перша сцена, сцена П'єра де він читає і сценка, яка щоби бути прологом до дії

2.
яка піде в наростанні. П'єра вигнали як у Меріме. Скорочення тексту. Слідуюча сцена - можлива певна предпосилка при факелах не шкодить. - Суд над Рено починається закінченням вечери. Вводять Рено. На сні вечері жертва чоловіка. Рено засуджують на смерть. Далше планова Бове, там де П'єр і селяне купують зброю. Дається експозиція персонажів, які будуть введені в 3-ій дії, як представники робітничої класи. Я не знаю як буде виглядати ця колізія у яку вони попадають, може бути певний конфлікт вивести, подати факт того, що купують зброю і факт того що в самому місті Бове в монастирі незадоволення, що город стоїть на пороховому погребі. Сцена зборів Рена із селянами не в епічному виведенні, а може бути буде перебіта двома темами прослоїчного характеру - тут потрібна інтермедія, поскільки сцена мало напружена, хоча дається цікаві мазки з ланського окреслення. В мене непевне становище, хоча я до вставки цієї сцени приєднуюсь. Прослоїчною поспонсою зборів і повстання поміж сценами зборів і повстання у мене пока існує сцена Сіварда ухажує за Ізабеллою, інтермедійного порядку. Можливо що треба буде прослоїку замінити більш вичерпуючою повстання і монастир. Можливо так само перемішати паралельною дією, щоб не було послідовності, а можливо що ці сцени підув під ряд з тим, що кінець другої дії буде такий: на полі перша стічка поміж розвідками факів і військом і лицарями, яких я хочу показати в сцені про Бове і таким чином вся атмосфера напружується. Перед самими боями закінчую другу дію. 3-я дія - з початку іде монтаж бою. Вся вага буде на виведенні самих фігур, з другого боку на цікавій події, можливо навіть кіно-план, на події самих моментів бою, користуючись головним чином аксесуаром і важкими річчями замість біготи. Навіть уявляється можливість пустити перспективу бою маріонетками. Далше для мене необхідно вивести мотив Бове. Я не знаю як тут має бути, монтаж сцен. В загальних рисах. В 3-ій дії маєтся експозиція робітничої класи. На кінці 3-ої дії я хотів вивести всі узли всього спектакля з тим щоб показати, закінчити з інтригою побічною П'єра. Після бою іде здача Д'Апремона. Для очищення і розгортання основної теми в 4-ій дії в трагедійного повстання і для подачі тут найбільше якого рівного напруження іменно цієї стихійності народнього руху, який носить у собі певні елементи дичи і середньовічного духу, щоб зробити таким чином з порядку загальні і будови дії, закінчити інтригу Д'Апремона Сіварда. П'єр їх випустив і тут вони втікали в Бове, солдати Сіварда їх застали. Треба конфлікт поміж Сівардом і П'єром зробити як певну предпосилку до розкладу селян і робітників, тому що робітники намірили далше в боротьбі з селянами. У селян почувається перелом в накопленні творчої енергії і на тих самих мотивах побудовані у Меріме і на яких можна побудувати в найсму конфлікті і дати предпосилку певну до інтриги з дипломатами. Тут дія отримується напруженою і муєть бути звязана в один узел. Провідна фігура вставання селянина. Він не бере такої значимости тому, що він один приведує в до тих котри хочуть продовжувати війну. 4-а дія в такому матеріалі: ідуть сцени розкладу повстанців, заключення перемирря Бельвіль підкупає Сіварда, Бельвіль втік, коротенька сцена бою, Сівард кидає повстанців, Сирій вояк такса і катастрофа. Хочу в такій компактній подачі, так як був він побудований в 1-ій дії і роблючи дуже невелички переміни в матеріалі, який маєтся у Меріме, тут вже цілковито закінчити спектакль певним трагічним драматичним спадом.

Помінення: Дитяча гра це не є експозиція. Це характер того, у що діти грають і що по спражньому у своїй зростлій грубости роблять зростлі люди. Зважаю тут поняття П'єра о сині Д'Апремона, як о Д'Апремоні і сині селянина, як о других селянах. Ізабелла не може бути підкреслена в інтерпретації негативній і не буде такою як вона уідеалізована у Меріме. Роль її зводиться до побічної фігури, її фігура нам не цікава, вона собою окреслює П'єра і Сіварда.

Пігулович З.: Неясний хребет п'єси. Мовет описування всього. Затемнюється справно головна лінія великої трагедії п'єси. Напруження цієї трагедії, не залишає вона нічого у глядача, тому що він виводить в одну побічну інтригу багато типичного побутового п'єси для характеристики місцевости. Можна такі дрібні річчї дати в дієній образи компактні для підкреслення головної дії. Від цього губиться цупкий хребет. П'єса муєть вести читий хребет, строгий характер. До повстання експедиція, занадто широка, багато лишнього, багато сцен які не дають товчка. В другій дії повстання - воно завидко і не підготвлено. Воно епічно отримується вносить вражіння, багато трепещущого немає стремління до повстання незадоволення. Е інтрига побічна і багато лишнього що затримує. Скінчення 3, 4 дії/ іде на описання трагічного подання повстання. Отримується не цікава опись повстання.

Басилько: По до архітектоніки - в мене також таке враження що дуже довга експозиція. Може мені говорять знання старих основних частин побудови п'єси. Або 3-я дія - тоді в другій дії кульмінація. В 4-й дії не вкладається. У Боріса в 3-й дії повстання і навіть більше того стичка між селянами і лицарями і тут обрив, антракт, а далі продовжується дії, розтягання того самого про що гадач вже знає. Це не природно. Або нехай би в другій дії було повстання і кульмінація відбулась і була розвязка, а тоді 3-я дія не починається бойом. Ми маємо дві треті другої дії майже все експозиція. Найбільш мені подобалась 4-а дія - коротка і ясна. Нема канітелі, коли Тягно говорить - це може до плану відноситься - дуже часто в 1-й і 3-й дії агадава інтермедії. Я боюсь, що тут перегружено інтермедіями. Мені здається, що найбільше може бути дві. В Макбеті ми мали більш інтермедій але вони були різні. Перша дія перегружена інтермедіями іх аж 3, вони затягують завязку. Це занадто штучно. Чому немає на кінці інтермедій.

Крига: В експозиції не могу собі уявити щоби були інтермедії. Мені здавалося що коли робиться експозиція - це робиться до якогось моменту щоби накачати публіку і щоби її тримати на далі в руках. Інтермедії лишні. Не розумію для чого Тягно взяв сцену купування зброї, а потім сцену Шака з селянами. Таким способом сцена повторюється. Цікавіша сцена купівля зброї. По п'єсі краща змова з селянами. Я ніяк не могу погодитись що чомусь Тягно звернув увагу на робітників. Тут є трагедія тупоти селян. Коли вводити нову тему, підкреслювати робітників - розбавляється увага самої трагедії.

Лішанський: Відносно перегрузки моментами побічними - в тому то і штука, що в Макбеті немає стичного моменту і тому все що у ній є добре селян іа феодалами це той надзвичайно яркий матеріал, який представляє сферу і коли його уникнути получитьс ягітплакат від когось ми відійшли і всі ці річи не дрібні а це великий орнаментний узор, який дає освітлення побутових особливостей. А не згасяє інсо яке каже про роздріблення дрібних сцен.

Цігулович З.: Лішанський мене не зрозумів про праме трактування кривки. цих інтриг. Сцена ха йаким П'єра з Сівардом іх не треба виникати - вони мусять бути у п'єсі, але вони не можуть займати так багато часу. Вони загромадять строгість построєння самої п'єси, вони не підтримують самого бас, роблять його несподіваним. Обстановочне місце можна скондензувати. Треба дати ідею побуту чи щось таке, еконсмно давати ці моменти, а не робити іх якись спеціальним орнаментом і робити з них ряд сцен. Краще дати три моменти, щоби вони тільки були різні.

Савченко: Тут не важно дати силу, як виступ в оборону робітників, а важно підкреслити момент щоби міщанство, яке гнітило робітничий клас, перелякалось повстання. Чи інтермедії мають розривати ціхінтермедіє розривувати атмосферу чи давати скондензовану ідею. Велика різниця між Меріме і Пекспіром щоби перегружувати інтермедіями.

Цігулович З.: Іде умотивовання введення дитячої сцени. Вона випадкова. Її треба чимсь справити. Сцена з П'єром також випадкова. Важно щоби вони не завважали внутрішньому ритмові самої дії.

Курбас: Мені здається, що Борис по старому гурне далі по лінії творчості, по лінії "незміненія" орієнтаційного строю, заплутався через те, що і досі він ніяк ще не уявляє собі що він хоче досягти. Він приступає до роботи - він учень формаліст, у которого маріонетки більш представляють, як сам біі., чи він потрібен чи ні. Це не гарно. Я думаю що ми добре зробимо, коли на слідувчий рік будемо вести таку роботу. Колективно зробимо план постановки від самого початку до кінця. Тільки тоді вам уясниться вся робота. Тут важна така річ, що режисер повинен себе чути і дати другим почувти, що він автомобіліст, шофер у руля, щоб він не попадав в деталі. Борис може по молодости, але у всякому случаю загубу. Він виставляє таку неправильну формуліровку для того щоби конфлікт психологічний не в площі їхнього переживання, їхне трагічне положення

у племі зовні їхньої вини, це їх лемає, це їх трагічна судьба, це далеко від підхо-
льогії. Так рід виглядає, що не видно його цілі і як я собі представляю роботу
режисера і що я потребував від нього. Я сказав, що можете те принести. Він як моле
"дид Кін - і кожен з вас буде так робити, це без сумніву - зривається з попури і
летить і кажить відразу до "предела". Базано за місяць чи скільки там банитина-
вить певні стовпи, на яких буде строїтися спектакль, "намак" на композицію, на пев-
ну форму. Із того що я тепер слухав - нічого в мене не зложилось. Я здибувався, не
ні здавалося, що зовсім непотрібне. Для нього потрібне. Після тої критики, яку ми
дали, мені здавалося, що він дасть новий ключ. Він дав композицію п"еси і більше
нічого, а нам важно було що він думає вести в постановку, як він думає інтерпрету-
вати п"есу в чому вона виразиться, щоби заложена ним у основі ідея получила ярко
випукло, щоби дійшла до глядача. Це що тут говорили - вірно і правильно. І компо-
зиція ця яку Борис дав - вона страдає випадковістю. Чому такі сторони, в інтерме-
діях, освічувати, а не другі. Коли я робив Макбета, я дав навіть у експозиції інтер-
медію і я дав її з певним умислом, щоби п"есу приймали під таким углом, а не та-
ким. Кожна інтермедія має своє оправдання вони мають певну цілість, становляться
частинною принципу всієї концепції матеріалу п"еси. У першій дії чому те інтерме-
дія... Ця неспішність залує глядача і нічого не дає. Коли б у цих інтермедіях бу-
ла цілість увагати, і коли не увагати, то "намакнуть" дати можливість догадатися більш
ярко, то що він хоче сказати - то це було б хороше. Коли він говорив, про піраміди
людських тіл - це прекрасно, коли б це було містом ідеї. Він на випадки марсгер.
Він талантливий парень, він багато приніс ярких річей, але воно нідо чого. Кому все
до чого потрібне, цим п"блику займатися не можна. Інтермедії, манжара, чому в гримі
і чому тепер про це думаєте... Чого вона, ця інтермедія має досягнути. Чому дитя
чи гра. Вона випуклає картину середніх віків, соціальні стосунки - це нам не важно.
Ми не збираємося почити, а впливати, перш виховувати, не показувати, як пани вихову-
лися. Це не средство. Це ми можемо у чомусь другому показати. Битися у повному
зміслі того слова - в театрі ми вчимося - можемо учитися мислю, але по надійним
жерелам. Саме лише це наука. Театр повинен вчити то, що йому по силам. Воно ні до
чого. Дитяча гра ні до чого не помагає, вона не помагала глядачеві сприйняти п"есу
так, як ви хочете. Так вона нічого не значить. Це зовсім случайно прищиплено цвяки
до знаменитої п"еси. В "Турандот" грають слуги. Ми не можемо знати як яку асоціацію
використати. Ця все строїмо на згідкиєх вятих річах, але треба брати ці річи із
життя, не з других рук. В "Зайцах" була сцена з письмом украдена. Я не рахую Пмайні
плагіатором. Тут також момент "невольного" виганування. Коли б воно помагало, що-
би була форма... Коли який прийом входить, ми можемо його взяти, можемо вмонтувати
якось зробити щоби він з п"есою зрісся. В даному випадку, воно зрослося, але в п'я-
ні непотрібно.

Цілком непотрібне у Бориса таке заняття перетясування Меріме, цілковито, навіть
як замітав хтось "зглядився хребет дієвий". Получили ми п"есу хорошу. Там потріб
но зробити купюри, може бути треба сцени переставити, може треба що вставити, але
цілком її переробляти неможливи для цього сенсової потреби - немає цілі. З початку
треба її розрушити, не з мислю, а розрушити її треба в концепції, треба її вивести
із стану статички, зробити її динамічною, поставити її в положення можливості змін-
чивості і поскільки наше завдання потребує такої змінчивості - так треба її так
перемінати. Потрібна певна гармонія, соціалізація між обличчям автора і обличчям
постановки режисера. Наше завдання тут розрушати доклади, ми не займаємося кон-
цепційною творчістю, ми не можемо йому помагати - це було б не педагогічно. Нехай
він помислиться не поспить, нехай подумає про самоубійство, це хороше і здорово. В
кінці цей матеріал стане перед ним, коли він вяснить собі чого він хоче і поди-
виться на матеріал очима чоловіка знающего значного чого він хоче - тоді це буде
прямим оглядом. Пока діло серйозне. Це що він підніс - це на 70% слуцане.

План такий я хотів би: я хочу зробити глядачем таке, для того думаю о тім, що-
би навіть такий план. Я думаю ввести там то-то, щоби зробити то-то, ввести персо-
нажі, переставити сцену і т.д. Він користувався тим, не у соціалізаційні жми з тим,
що він собі зробив завдань. Останній доклад був в зміслі того, що ми хочемо. Він
був погано задуманий. Борис могається.

Моя порада така: все зроблене Борисом до цієї пори рахувати само му Борисові
із розкою зроблену руйнівну роботу в зміслі зрушування старої п"еси, в зміслі
накоплення матеріалу для зроблення нової. Зроблена певна творча робота. Борисо-
ві всі свої замітки про те, що він продумав для цієї п"еси зложити і скласти у
свій архів. Всі інтермедії і т.д. - нехай вона собі лежать. Може він покористу-
ється ними, но у кожному випадку треба прийнятися не думати о часностях. Потім
будемо про це говорити, коли будемо розробляти питання реалізації літературного
матеріалу, сценічного матеріалу. Там будемо говорити чи потрібні маріонетки, чи
ні. Коли ми скажемо

«Оскільки ми скажемо, що тут повинен бути бій, то нам для сьогоднішнього дня досить, навіть для завтрашнього, не коли будемо приступати майже до репетицій, треба буде про це подумати, чи достатньо у нас средств, чи ми заставимо людей, щоб вони билися, чи може потрібні маріонетки. Тепер зарано Борисові ця ідея. Треба собі писати і коли буде потрібно її використати. Сьогодні це зовсім не важко. Нам важко бій ядро виразити, пустимо бій може бути фейерверком чи чимсь другим, але це на два тижні перед репетиціями. Це треба відкласти в архів. Кілька днів не думати про п'єсу, кинути її зовсім. Думати про ідею п'єси ранком встаючи, до їди, сніданку, к обіді і вечері, на гулянках, і у сні думати про удео і бачити її в тілі. Наказати для неї певний символ котрий би дав печатку на всю п'єсу. Символ знаходитися від чогось просторного. Час собі він іде і кінчиться на всяких комбінаціях. Може бути символом вертушка, або шпалка і під це ви підтягнете і в це її оберете. Коли ця ідея зробиться частиною, ідея як бажання передати її публіці. Приступите наново зовсім спокійно до роботи. Коли буде сильний цей момент п'єса буде в другому виді, при чому рекомендується на цей раз дати більш повні композиційні спосібності автора. Мереже майстер. Коли він своїм майстерством виразив ідею неприемлимою - ми будемо боротися, але коли ця ідея совпадає, або навіть дуже легко вона може бути змінена на ту, яка нам потрібна - то нащо її шукати. Ми обмежимося зміненням структури самої п'єси, але не переістотимо змісту, які правильні. Не в установці діло а втягнути щоб ідея стала. Чим більше майстер, тим більше він зуміє в театрі не порушуючи природи матеріялу т.е. закону самої п'єси, т.е. композиції поставити у цілком індивідуальну це майстерство.

Завдання іде робота так. Тут ми працювали в п'єсах, які цілком ми брали, як то від чого ми відштовхуємось, тут є такий випадок, але це не потрібно. Треба постройти собі дробичку, яку небудь віднесено композиції. Вона потрібна для того, щоб одним обхватом обхватити всю п'єсу і всі пропорції. Вона укажує де її треба вводити, де збавити, де копори зробити і т.д. Можна пояснити скреслити. Мені казався, що Борис дуже глибоко підійшов до переробки, тим більше до ця переробка частинна. І коли б він сказав, що я хочу добитися того і того, і тому я таку фігуру висовую, а це фігуру знімаю, а там підбавляю, а там скреслюю - це було б щось таке, як план, тут була б тверда вихідна точка і тут средства всі його держаться купи. Це такий принцип. Тоді можна говорити чи хорошо це чи погано. Сьогодні воно часність. Чому так - не розбереш. Не концентрована річ.

Ці овочки виходять звідси до ми не пройшла певного курсу систематичного. І дав завдання як приступити до роботи. Залив години не можна дати вичерпуючого курсу, рахуючи що він це сам зробить. Це очевидно не так. Очевидно що мені здається що воно являється чимсь усвоєним вами. Коли ми установили були, що ти повинен знати, що все що ти робив повинен ти мати на виду, що ти зробив раніше. Казавось, що воно усвоєне, а казеться що воно сказано і не усвоєне. Коли було дано завдання Тяглові і він його прийняв, то здавалося, що робота буде так робитися. Тут питання багато глибоке, чим нальот до свідомості промовляючий. При чому товариші треба не забути про це цілком не знати, що ми кінчили агітки, що ми потребуємо розглянення нашої ідеї п'єси, зазначеної, що ми хочемо її зробити тенденцією. Нічого подібного. Треба в п'єсі саму ідею настільки живим масам щоб вона по п'єсі мала, щоб вона не була дійсно планом, щоб вона давала якусь ілюстрацію, щоб вона була стончою перед нами як щось конкретне, як твір мистецтва чи що. Це у всякому разі. Але ніколи не буде цей твір мистецтва доволі глибоким, майстерним, як досго він не буде проникнутий одним устремлінням режисера, як довго режисер буде глибоко занятися на деталі. Ви товариші не пропускайте мимо ушей всього того, що було тут говорено.

Це що ми мінємо курс на, а дозрово мінємо треба навчитися інакше мислити в нашій роботі. Ми не агітуємо і ми не займаємося формальними "ігноранціями". Все в цьому сезоні було так, що настільки повільно питання формальне спектакля треба якось розважувати, поскільки ми стремимось до стьфення театр, майбутньою настільки ми це робимо. Тепер ми до певної міри це ослаблюємо. Але поденна потреба настільки стабілізувалася у своїх формах, що тут такого темпу не треба. В московському журналі прочитав таку фразу про сезон московський: "характерно для цього сезону було те, що ніхто не цікавився формальним досягненням. Наше завдання робить роботу найбільш майстерну, високої культури нашого ремесла. Питання форми грає для нас величезну роль. Ми його ніколи не поставимо як щось такого для нас індиферентного, як ставлять Гартманці чи Плухане, не просто для того, що ми не Плухане - для нас ці питання грають велику роль, але не в плані, наоформлення, більшої чи меншої самоцілі, а не такі тут щось є. Новий зміст, нові спускнення, нова психологія, це є дно, підстава майбутнього сезону, а не те що ми побігли рік чи півтора року

робили рік чи півтора року тому назад. Нено це форма це дуже тонка річ. То що робить Борис по принципу це те що ми робили: інтермедії, маріонетки. Це все атмосфера наших минулих літ і ви чуєте, яка тут фальш, по відношенню до того завдання яке ми маємо розрізнати. Завдання страшно гостре. Нам приходится найти форму виразу для цілком для нас нового небувалого це в історії світа, чи що, нових небувалих в історії людей і маємо ізообразити для нових небувалих людей показати. Ми оперували загальними елементами, ми цього не робили, не брались до такої складної річи. Треба бути страшно соторсними. Не треба бути прямолінейним, дуже вдумчиво, дуже вперто треба іти по лінії найбільшого супротивлення і хоч я не вимагаю від кого небудь щоби він відкривав якісь особлині Америки - ми мало що уміємо - нам треба репертуар зробити. Треба щоби п'єси були цільні, треба щоби вони у сезоні були гармонією, яка б відповідала нашій цільовій установці. Нам треба своє обличчя проявити. Тут важно все те, що тут було говорене. Чи Борис признається у своїх поступках чи ні.

Тягно: Мені здається що все те, що я буду говорити не буде ясне через те, що я їх ніколи так гостро не відчував цього... як сьогодні. Все звелось до того, що я згоден з тим, що у мене якого б то нібуло символу, мнао особисто перевереного, який би цілком виражав всю ідею до кінця і давав мені певні вказівки як має працювати над спектаклем, який він отримує ті чи інші розрішення формальні, чи підбор зяобу виразу - у мене не було. Все те, що я хотів передати, те що по невності своїй думав, що зможу передати у певних сухих сценах, навіть такі річи, як перегруженість інтермедії, які зовсім в мене не займали такого хуижка хуижка органіційного положення в змислі проробленої роботи, що я орієнтувався тільки на це. Я не це казав, що це мусть бути інтермедія. В мене не було кістяку тої очищеної основної ідеї, яка мусть бути, він випадковий просто тому, що не зовсім все було підчинено основному устремлінню. Я не зовсім хотів автора переробити. Я хотів автора по-авати. Подивіться яке положення займає на 8 сцен ситуація Ізабелли і П'єра і получается коли тут має певний під'єм, відкидаючи маріонетки і маска, то це являється зайвим. Відносно елементу робітників: у тій глибині яку я мав вєлати я хотів введенням робітників побільшого персонажу пікреслити ту основну установку, яку я вєвав на спектакль. Я установку не відкидав. Коли я передавав, можливо що те, що у мене існує і цілком відповідає моему устремлінню воно не ді йшло до Режисабу, тому що не малось того, так ясно перед очима і кинулась в вічи зразу ця поверховність підходу. Я з раз не могу собі дати ясного відчуття в чому помилка, у тому що здавалось мені правильним, зробилось цілком протилежним тому, що було мое провідное думксо. Мені здається, що тут існує якась така хіба, яка не дамала цілком до кінця того, що я хотів сказати. Мені здається що краще буде коли ми не будемо про це говорити. Не буду відповідати тому, що все те, що тут говорилось на 85% абсолютно не торкалось того, що я хотів сказати, воно залуталот шаршив і мене.

Формальні розрішення. Вони не грали для мене ролі. Грішок маленький, який мені закинули товариші "учень формаліст" я не брав собі цього, як у поступлві навіть у підсвідомій роботі. Доклад був зроблений неправильно, не вірно. Мені здається, коли я остаточно зроблю проект, то дуже багато тої основної установки, яку я прийняв зараз, заливиться просто тому, що я ніколи не почував себе так вірно і ніколи не ощущав так спектакль у своїому поіхольгічному процесі творчості, як зараз. Всі ці інтермедії, маски - це чепуха. Миску 10 разів перемінити всі абсолютно формальні розрішення які для мене не грають нікі ролі. Тут згодяться все до того, що осудення якогось заміни символу певного свого уявлення ідеї, яку я мав піднести - її у мене нема. В тому хіба, що я не вірно помавав уявлення я дав цілу кучку непорозумінь, які виникли із мойго суджладу. Цікаве питання організаційне: яким чином можна мені буде на далі розраховувати в змислі організації роботи в тому відношенню, коли можна мені буде злати остаточно проект.

Курбас: Ти мів через 2 через 3.

Тягно: Я не знав чи зможу приступити до роботи з І-го липня.

Курбас: Всі питання порушені і сама головна точка певної установки заацентова-на і тепер треба віддати певен час роботі підсвідомій.

Сьогодні останнє засідання Рехштабу. Я хочу сказати, що роби які ми дістали постраждали їх проробити самим інтенсивним робом, тому що від того, який ви принесете план буде залежати, чи будете ставити це п'єсу чи ні. Для того що я мому також приступити до роботи, мені треба працювати над своєю п'єсою, і я п'єсу немає, роботи у мене багато - проробляти з вами основні речі постановки я не зміжу. Зможемо робити як з т. Тягно. Даємо завдання і він його робить без ніякої допомоги. 2-3 рази ми можемо розбити його в пухі прах, але більше нічого не можемо робити. Для того, коли хтось вас буде халатно відноситись до роботи, він принесе великий ущерб нашому сезону. Тому я звертаюсь до вас з ширим проханням дуже хороше прилюдитися до роботи. Рехісер в нашому театрі, хоча багато мотався цього року, але мало працював - ніхто не працював з нас 8 місяців подряд день в день. Моталися. Може це зтомляє, але не вичерпує так, як робота над певним завданням, так що відпочивати не багато і треба. Коли ви молоді, то зможете відпочати коли даєте постановки. Тут немає великої виносги. Підчеркую, що щого треба принести. Німакна має думати, що Рехштаб буде король виновати. Нічого подібного. Вимотавсь - добре, а ні - то поталай. Я не міжу розпийтися так дуже, тому що в мене відповідальна робота. Підтягніться товариші на вас дивиться, вся Україна, у всякому разі і інтересується.

Ваша

